

15. BŘEZEN 1939

Co se nám vybaví, když řekne 15. březen? Nemusí se většinou říkat ani rok. Mně se ovšem, stejně jako Vám, vybaví ta škaredá, nevlídná středa roku 1939. Toho rána se valily jako kobylky němečtí vojáci na území Československa. Používali letadla, vlaky, auta, koně, jízdní kola, a když to nešlo jinak, tak šli prostě pěšky.

Jaké území vlastně obsadili? Předválečné Československo již v podstatě neexistovalo. V říjnu minulého roku (1938) byly odtrženy Sudety s početnou německou menšinou, v listopadu téhož roku jižní Slovensko připadlo Maďarsku a konečně o den dříve, dne 14. 3. 1939, bylo na popud Hitlera vyhlášeno samostatné Slovensko – tzv. Slovenský štát. Pod ochranou Německa samozřejmě.

Je příznačné, jaké se dostalo německé armádě, která bez odporu (kromě území Frýdeckomíšecka) obsadila zbytek Čech a Moravy v podstatě za jedno dopoledne (na Pražský hrad dorazili Němci kolem 10:00) dostalo nadšeného uvítání. Ano, nadšeného, hlavně v Praze, Jihlavě, Brně a Olomouci. Zde žila početná německá menšina, která v drtivé většině příjezd Němců vítala. Adolfu Hitlerovi v Praze a Brně tato menšina v podstatě přichystala triumfální jízdu. Proto dnes sleduji s úžasem a se skřípěním zubů pokusy falšovat historii, jak hodní Němci spokojeně a v symbióze žili zde v Čechách a na Moravě, a jak je zlí Češi po válce vyhnali, jako by tady nebyl Mnichov, právě 15. březen a Protektorát a události s tím související. Kde byli ten den Češi? V podstatě schovaní, se zlostí, obavami a strachem čekali na to, co se bude dít dále.

Co získali Němci obsazením Československa? Hodně. Získali průmyslový stát, do 10. místa vyspělosti na světě (co by za to dala dnešní Česká republika?), kvalitní výzbroj pro více jak 1 milion vojáků, např. naše tanky v německých barvách úspěšně bojovaly v Polsku ve Francii a dojely až k branám Leningradu. Celý průmysl bude nerušeně pracovat pro Němce v podstatě do konce války a bude pomáhat udržovat německou mašinerii v provozu.

Co získali Češi, nebo Židé? Odpovím, ale navážu na poslední rozmluvu se žáky 9. třídy na téma: Nejčernější data naší národní historie. Po dlouhé diskuzi: 1. místo obsadil: 8. listopad 1620 – bitva na Bílé hoře, 2. místo obsadil: 30. září 1938 – Mnichov, no a o 3. místo se rozhořel spor. Kandidáti byli tři: 15. 3. 1939, 25. 2. 1948 a 21. 8. 1968 – nakonec 3. místo nebylo uděleno. A tak ho udělím sám. Zatímco, 25. 2. 1948 jsme ztratili demokracii a 21. 8. 1968 ideály o reformě socialismu, tak 15. 3. 1939 jsme ztratili vůbec samostatnost a od toho dne nám vlastně šlo pouze o holé přežití.

Nedělejme si iluze, s Čechy se v nacistické tzv. „Nové Evropě“ ve středoevropském prostoru vůbec nepočítalo. 1/3 obyvatel měla být eliminována – v nacistické terminologii to znamenalo - vyvražděna, 1/3 obyvatel poněmčena a 1/3 obyvatel měla být vysídlena (pravděpodobně někam na Sibiř). Jak probíhala „eliminace v praxi“ ukázal zrůdný nacistický režim na Židech v letech 1933 – 1945. Podobný osud měl potkat i náš národ, ale tzv. „konečné řešení – české otázky“, mělo být vyřešeno až po skončení války, kterou Německo naštěstí prohrálo.

Přesto naše ztráty z tohoto období (z let 1939 – 1945) jsou 380.000 mrtvých, z toho jen 20.000 mrtvých jsou ztráty vojenské. V těchto obětech je započítána židovská menšina, které

v podstatě přestala existovat a populačně se z toho vzpamatovává dodnes (v Čechách a na Moravě byl počet Židů v roce 1939 asi 135.000 lidí. Dnes se jejich počet odhaduje na max. 30.000 lidí).

Jaké je poučení z tohoto dnes? Nic není samozřejmé, nic není věčné a o skutečné hodnoty se musí bojovat. Nejsou tu práva, které hlavně v těchto dnech každý zná, ale jsou tu i povinnosti a zodpovědnost. Pojmy jako slušnost, férovost, spravedlnost, solidarita, jako by se vytrácely.

Tehdejší elity v Evropě i u nás selhaly. Selhala tehdejší demokracie. Škoda, že žádný tehdejší politik si nepřečetl knihu od Adolfa Hitlera „Mein Kampf“ – již na 1. straně textu nastínil svůj program v prostoru střední Evropy.

Hrozí nám toto selhání i dnes? V době, jakou dnes prožívá Česká republika? Na tyto otázky si zkuste odpovědět sami. Jen pozorně čtěte, kdo co píše, kdo co slibuje, kdo nabízí jednoduchá a laciná řešení.

Nikdy nezapomínejte, na to co se v tento den stalo, jaké oběti jsme museli přinést a kolik životů a tragédií stála naše svoboda. O ekonomické devastaci z let 1938 – 1945 se můžeme dohadovat, ale dodnes, se přiznám, konkrétní čísla neznám, ale v přepočtu na dnešní kurz by šlo jistě o miliardy korun. Opakovat se to může v podstatě kdykoliv. V dnešní době, kdy si zahráváme s budoucností národa, kdy jsou rok zavřené školy, jejich otevření je v nedohlednu, kdy mnozí budou řešit existenční otázky, vytrácí se tak kolektivní paměť. Hrozí opakování chyb z 30. let 20. století. Hrozí nám zcela bezostyšné pokusy o falšování historie, hodní Němci a zlí Češi a (opět) parazitující Židé. Dnes, kdy se zcela otevřeně snaží mnohé rody domoci svých „legitimních“ majetků, tzn. prolomit tzv. Benešovy dekrety, což by způsobilo zánik České republiky.

Proto nabádám, nezapomínejme, žijme sice přítomností a budoucností, pláňem na POCOVIDOVOU obnovu země, ALE zapomnění minulosti = opakování minulosti se všemi z toho plynoucími tragickými důsledky.

Mgr. Martin Kutálek – učitel dějepisu

Obrázek: příjezd Němců do Prahy dne 15. 3. 1939 – sledujte tváře lidí stojících u cesty.

